

[Stensballe.]

fordi vi har faaet indført denne Kontrol fra Kommunernes Side og tillige, fordi der i § 12, sidste Stykke, er givet et særligt Paalæg, at Flertallet af Udvalgets Medlemmer mener at kunne forsvare at gaa med til de forhøjede Procentsatser. I Lovforslaget, som det oprindeligt forelaa, var Satsene, saa vidt jeg husker, 25 og 80. De blev i Folketinget forhøjet til 30 og 85, men under de Forhandlinger, vi har ført med den højtærede Finansminister, under hvem Sagen den Gang hørte, kom vi atter ned til 25 og 80. Med de Kontrolbestemmelser, der indføres her, og for at Loven overhovedet skal kunne opfylde sit Formaal, har vi imidlertid fra de 3 Partiers Side ikke næret Betænkelse ved at gaa med til de her foreslaaede Procentsatser. Det konservative Folkepartis 2 Medlemmer af Udvalget har derimod været betænkelige herved og har stillet et Underændringsforslag. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at der her er indløbet en Trykfejl, idet der i Underændringsforslag Nr. 2, 2den Linie, staar 90 i Stedet for 85.

Laanene skal forrentes og afdrages med $5\frac{1}{2}$ pCt. p. a., hvoraf Renten udgør $4\frac{1}{2}$ pCt. For at skaffe de nødvendige Midler bemyndiges Finansministeren til at udstede Statsobligationer for det tilsvarende Beløb.

I Betænkningen er der under Bilag 1 og Bilag 2 optaget to Betænkninger, der er afgivet af Socialministerens Arbejdsløshedsraad, dels umiddelbart forud for, dels efter de genoptagne Forhandlinger i Udvalget. Den første Betænkning drejer sig om Laan til Boligforeninger og Kommuner, den anden om Parcelbyggeriet paa Landet. Nogle Bestemmelser deraf er benyttet i Lovforslaget, som det nu er udformet, men kun dem, der er optaget her, har vi naturligvis givet vor Tilslutning til.

Efter at Udvalget har afsluttet sit Arbejde, er der fremkommet et Andragende fra Kalk- og Teglværksforeningen, som jeg forstaar ogsaa har henvendt sig til den højtærede Indenrigsminister og navnlig paa-peget, at der skulde bruges Teglstensmaterialer, ikke saa meget andre Materialer, til Opførelse af Bygninger, navnlig ikke Cementsten. Udvalget har altsaa ikke behandlet denne Henvendelse, men jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han behandler den ovre i Ministeriet og tager det Hensyn til den, som han mener at kunne forsvare.

Endvidere er der, efter at Betænkningen var afgivet, kommet en Henvendelse fra den danske Grundejerforenings Lands-

organisation, hvori der udtales nogen Betænkelse ved Lovforslaget, idet det skulde give for meget Byggeri, saaledes at der bliver alt for stor Overflod af Lejligheder. Noget konkret findes der i øvrigt ikke deri.

Byggeindustrien er jo en Nøgleindustri. Der begyndes i Skovene, i Lergravene, Kalkgravene og Grusgravene, og Materiale fremskaffes rundt omkring i Landet til de Bygninger, der opføres, hvor det end sker. Derfor sætter Fremme af Byggeindustrien sig automatisk Spor overalt i Erhvervslivet, baade i Produktionen og i Om sætningen. Vi for vort Vedkommende mener; at der ved Gennemførelsen af disse Forslag vil være taget et godt Initiativ til Fremme af et af de væsentligste Omraader indenfor dansk Industri og Haandværk, og det baade i By og paa Land, og at det vil kunne give Arbejde langt ude omkring, hvis det kan lykkes at gennemføre Arbejdet i det Omfang, som de 30 Mill. Kr. aabner Adgang til.

Jeg skal hermed anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Fritze Teisen: En Lov af en saadan Karakter som den her foreslaaede vilde i blot nogenlunde normale Tider ikke kunne forvente det konservative Folkepartis Tilslutning, idet vi har den Anskuelse, at Staten ikke under normale Forhold bør anvende Borgernes Penge paa denne Maade, men bør overlade til det frie Initiativ at skaffe de Boliger og det Arbejde, som rettelig bør findes i Landet. Men vi erkender, at Tiderne i Øjeblikket er af en saa unormal Karakter, og at Arbejdsløsheden er af en saa overordentlig Størrelse, at det vil være gavnligt, at det offentlige søger at stimulere Byggeriet og faa det sat i Gang, idet vi betragter det som givet, at det, at Byggeriet kommer i Gang, vil bevirke, at mange andre Virksomheder ganske stille glider med og ligeledes kommer i Gang igen. Dette er for os Hovedsagen her, det er Aarsagen til, at vi i dette Tilfælde kan gaa med til at anvende Statens Midler paa den her omhandlede Maade.

Men vi ønsker paa den anden Side ikke, at Staten kommer ud i en Risiko, hvis Omfang kan blive af katastrofal Størrelse, hvis man ikke har indført visse Begrænsninger, og paa Basis af Oplysninger, som Udvalget har faaet fra Indenrigsministeriet og Statsboligfonden om de Tab, der i de forløbne Aar har været lidt paa de tidligere fra Statsboligfonden udlaante Midler, dels til Boligforeninger, dels til Parcelbyggeri, dels til